

stačila řádná opověď podepsaná všemi společníky v předepsané formě. Že dodatečné předložení doplněného návrhu společníky podepsáno býti nemusí, neobsahuje-li nová disposiční prohlášení, seznal již správně rekursní soud.

Čís. 13614.

I při označování prodejen jest užívati plného znění firmy, nikoliv jen jeho části, třebaže částečné znění firmy měl majitel chráněno jako známku. Tento souhlasný názor nižších soudů není v rozporu se zákonem.

(Rozh. ze dne 7. června 1934, R II 169/34.)

Rejstříkový soud zapověděl firmě Sborowitz a syn užívati při označení prodejen, pokud se týče v obchodním styku jen označení »Sbor«. Důvody: Podle usnesení ze dne 5. dubna 1933 bylo zapsáno v rejstříku, že firma nyní zní »Sbor« Gustav Sborowitz & syn, německy: »Sbor« Gustav Sborowitz & Sohn. Podle obchodního zákona jest firma jménem, pod nímž obchodník provozuje obchody a podpisuje. Je tedy na firmě »Sbor« Gustav Sborowitz a syn, by se podle tohoto přesného ustanovení zachovala a firmu tak znamenala, jak jest v obchodním rejstříku zapsána. Zakazuje se jí tedy znamenati jen dodatkem »Sbor«, kterýžto dodatek jest jen součástí firemního znění. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Firma jest jméno, které má individualisovati kupce v obchodě, t. j. v provozování jeho živnosti a v jeho obchodním styku. Z účelu toho plyne, že má firmy býti užíváno tak, jak zní. Proti této zásadě prohřešovala se stěžovatelka, když při označování prodejen neužívala plného znění firmy, neboť prodejny jsou součástí provozu firmy. Má-li stěžovatelka právo užívati ochranné známky »Sbor« na zboží, nelze jí přiznati oprávnění užívati tohoto označení tam, kde podle povahy věci nejde o odlišení zboží a výrobků jednoho kupce od zboží a výrobků kupce jiného, nýbrž o označení provozovny tvořící součást podniku. Není-li dovoleno připojovati ke znění firmy dodatky s ní se nesrovnávající, nelze též připustiti vynechání části slovního znění firmy, jejíž celek má kupce v jeho provozu individualisovati. První soud nepřekročil meze své působnosti, neboť nezakazuje stěžovatelce užívání ochranné známky při označování jejího zboží, nýbrž jen užívání neúplného znění firmy v obchodním styku, t. j. v provozu živnosti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu, neshledav podměnek § 46 zák. čís. 100/1931.

Čís. 13615.

Jde o porušení zákona (§ 46 (2) zák. z 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n.), účastnili-li se valné hromady družstva a hlasovali-li na ní i nečlenové, jakož i, bylo-li členům družstva zabráněno ve výkonu hlasovacího práva, zejména násilím.